

opusdei.org

El millor negoci dels pares

Joe Quirant està casat i és pare d'un fill de 6 anys i dues filles de 3 i 4 anys respectivament. És llicenciat en Filologia Anglesa i des de fa onze anys treballa com a professor d'ESO i Batxillerat. És un dels impulsors d'un postgrau online sobre matrimoni i educació familiar.

27/03/2010

Fa cinc anys em vaig matricular a la primera edició d'aquest Postgrau en

línia en Matrimoni i Educació Familiar (MEF). Treballar, estudiar, i compatibilitzar amb les obligacions familiars, va suposar un esforç considerable que només compensava l'atractiu dels temes. Gairebé sense adonar-me'n, vaig anar aprofundint en l'àmbit de la família, fins al punt de convertir-lo en l'eix del Projecte d'Investigació per a obtenir el doctorat.

Un postgrau en Matrimoni i Educació Familiar on line, sona a nou però també sembla arriscat. Com va sorgir aquesta idea i per què t'has ficat en aquesta iniciativa?

A causa de la creixent demanda del MEF, es va plantejar la possibilitat d'lançar una edició en anglès (eMEF), paral·lela a la castellana, amb la idea d'arribar a un entorn cultural molt divers. Això va suposar un treball enorme tant per contactar

amb investigadors en llengua anglesa com per traduir alguns temes de la versió espanyola, redactar les proves d'avaluació, els objectius, etc. Va ser en aquest moment quan se'm va brindar l'ocasió de treballar en aquest equip, i posteriorment em vaig incorporar com a tutor d'un grup d'alumnes. En l'actualitat és en marxa la segona edició, en la qual duré a terme tasques de tutor i la coordinació del curs. En el temps que dedico a aquesta activitat intento guiar l'aprenentatge dels alumnes i facilitar materials que els puguin ajudar en el seu context particular, però també aprenc de les experiències diverses que em transmeten i, especialment, de l'entusiasme que mostren per estendre aquests coneixements en els seus països d'origen. A les mans d'aquestes persones es pot albirar un futur esperançador, que torni a la

família l'important paper que exerceix en la societat.

A quin tipus de públic va dirigit?

L'eMEF està pensat especialment per a pares i mares que vulguin aprofundir en el seu paper com a educadors, per a professors-tutors que exerceixen el seu treball en estreta col·laboració amb les famílies dels alumnes, i per a tots aquells que col·laboren amb entitats que es dediquen a la Orientació Familiar. Aquest últim camp està gaudint d'un gran creixement internacional, la qual cosa comporta la necessitat de disposar de bons moderadors i formadors en els diferents països.

Anima molt la varietat de nacionalitats dels alumnes: austríacs, kenyans, polonesos, belgues, nigerians, nord-americans, canadencs, ghanesos, congolesos, estonians, lituans, brasilers, xinesos,

de Costa d'Ivori, Singapur, o Trinitat i Tobago.

Diguem que és com un MBA per a pares ... Quina repercussió pot exercir un postgrau com aquest en la societat?

Es tracta d'un curs que al llarg de vint temes explora diferents àrees: en primer lloc, unes bases antropològiques, després, les característiques del pacte conjugal i del matrimoni en les diferents etapes del cicle vital, i finalment, el desenvolupament de l'educació dels fills pel que fa a la formació del caràcter.

El naixement de l'eMEF ha coincidit amb una gran crisi internacional i, tot i les beques, els alumnes d'alguns països troben dificultats per reunir els diners de la matrícula: hi ha moltes històries darrere de cada matriculat. No obstant això, estic segur que la seva repercussió

s'estendrà com les ones de la pedra que cau al llac.

Ja es veu que això d'educar avui en dia no és tan fàcil ... Alguna anècdota en particular d'aquest curs?

Efectivament, educar avui en dia no és tan fàcil. Resulta paradoxal que els pares dediquem molt de temps a la formació professional, i en canvi donem per descomptada la nostra capacitat per al "gran negoci", l'educació dels nostres fills. Sant Josepmaria sempre va tenir entre una de les seves preocupacions el desenvolupament dels joves en el si de famílies cristianes. "Si hagués de donar un consell als pares, els donaria sobretot aquest: que els vostres fills vegin [...] Que procureu viure d'acord amb la vostra fe, que Déu no és només en els vostres llavis, que està en les vostres obres, que us esforceu per ser sincers i lleials, que

us estimeu i que els estimeu de debò", va dir en una entrevista.

Arran d'això, recordo una anècdota del eMEF del passat curs. Un cop acabats tots els temes, els alumnes han de redactar un projecte final relacionat d'entre una sèrie de propostes. Una d'elles era escriure una ressenya d'una pel·lícula que tracta sobre la família i que toca aspectes interessants. Alguns dels alumnes que van fer aquest projecte, al cap d'un temps van explicar que estaven organitzant cine-fòrums amb grups de matrimonis, i el bé que aquestes trobades estaven fent a molts d'ells.

I personalment, t'ha ajudat a "gestionar" millor l'educació dels teus fills?

La meva dona reconeix que ara dedico més temps a jugar amb els meus fills, una cosa que a més els nens ho noten. Quan t'asseus a terra i

jugues amb ells, el primer que es diverteix és un mateix, i en aquest moment el telenotícies o el diari poden esperar. Em va ajudar la classificació que treballem en el màster sobre la distinció clàssica dels tipus de caràcter: amorf, apassionat, apàtic, colèric, flegmàtic, nerviós, sanguini i sentimental. Descobrir el caràcter de cada fill, amb els seus matisos, i estudiar el resultat de la combinació amb el caràcter dels pares, és una cosa que ens estalviaria molts esforços en l'educació, i ara en això estem la meva dona i jo... ¡Tot un repte per davant!

El MEF, en què Joe col·labora, és una iniciativa de l'IESF (Institut de Estudis Superiors de la Família)

opusdei.org/ca-es/article/el-millor-negoci-dels-pares/ (31/03/2026)